

Føroysku venjararnir eru ov stirvnir

JAKUP MØRK OG
ÁLVUR HARALDSEN

Fyri nokrum árum síðani var hann allarhelst besti leikarin í Føroyum. Fyri leikari kundi eins og hann dríbla, finta og snúga sær á vøllinum, og tá lagið var hitt rætta, var tað ein sonn frágð at siggja, hvussu hann kundi hand- (ella fot) fara rundu leðurkuluna.

Seinastu árin hevur Kári Reynheim verið í Noreg, har hann sum fyrsti føroyingur hevur roynt seg sum venjari uttanlands.

Sosialurin hevur hitt Kára, og hava vit tosað við hann um árin í føroyskum fótóliti, menningina fyrr og nú og nýggju yrkisleið hansara sum venjari.

Fryntligur, sum hann altíð er, stóð kaffi klárt á borðinum heima hjá mammuni, og longu áðrenn samroðan var byrjað, lat hann fyrsta skotið fara, tá hann skulsetti myndamannin fyri at hann í bólamyrkri í 1976 hevði verið við til at taka einasta meistaraheitið, sum Kári ikki fekk í yngstu deildunum.

Hevur verið við um

Um vit byrja við at taka samanum tína leið sum fótólitspælari, hvussu hevur hon so verið?

– Eg kom á fyrsta lið HB í 1982, og leikti so við teimum fram til 1985, tá Jóannes Jacobsen og eg fóru til Noregs at royna okkum í næstbestu deildini.

– Eftir eitt ár í Noreg fór eg aftur til HB, áðrenn eg í 1988 fór til B36. Við B36 leikti eg so í 1988 og fyrru helvt av kappingarárinum 1989, meðan eg var í Danmark seinna helvtina av hesum kappingarárinum. Kom so aftur til B36, har eg leikti árin 1990 til 1992. Fór síðani aftur til HB, har eg leikti í 1993, áðrenn eg í 94 fór til Sørvágs at vera venjari.

– Eftir hetta fór eg á elituvejnaraskúla í Aalborg í eitt ár, og heimafturkominn var eg í trýggjar mánaðir í HB. Tá fekk eg so tilbøð úr Noregi at koma hagar at gerast venjari í bestu kvinnudeildini saman við einum floksfelaga frá venjaraskúlanum. Eftir at hava verið venjari hjá kvinnulidinum í eitt ár, var eg árið eftir venjari hjá einum liði í 2. deild (tríðbesta mansdeildin).

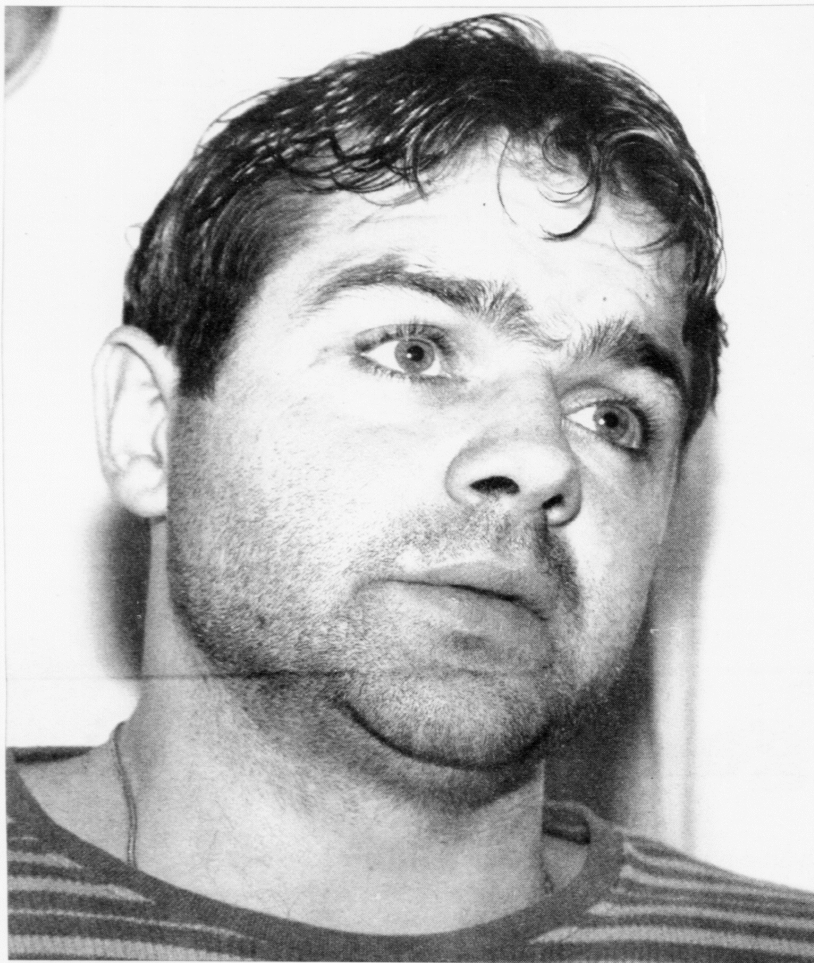
– Seinasta ár fór eg so undir norsku venjarabúgvingina, áðrenn eg í ár fór til Jotun, sum leikar í 3. deild. Jotun liggur annars innast í Sognefjord, sum er heilar 183 kilometrar langur, og er tað ikki so langt frá Sogndal, har Julian og Kurt eru, og haldi eg tað vera sera gott at teir báðir eru komnir. Tað tekur undir 1 tíma hjá mær at koyra yvir til teir.

So er tað kanska soleiðis at tú siggjast av á?

– Ja, teir spæla vanliga sunnudag, og árið hjá okkum hilmáðist somikið væl, at vit komandi ár skulu spæla í 2. deild, so tá skulu vit spæla leyggardag.

Hvussu gekk kappingarárið so?

– Tað gekk fyri so vitt gott alt árið. Eg var einsamallur venjari, og tók mær sjálvandi fyrst og fremst av 1. liði, men so fylgdi eg eisini upp uppá dystirnar hjá 2.

– Norðmenn senja nógv meira systemvenjing, har leikararnir læra at arbeiða undir eini skipaðari spælatlan og tað ger, at teir eru nógv betri fyri taktiskt enn eitt nú danskir leikarar eru. Harumframt leggja teir meira í einstaklinga venjing og tað sæst eisini aftur á avrikunum hjá einstøku leikarunum, sigur Kári Reynheim, tá hann verður biðin um at samanbera venjarabúgvingarnar í Noregi og Danmark

Fótólitur: Og ungu leikararnir fáa ov lítið av individuelli venjing. Hetta eru nakrar av niðurstøðunum hjá Kára Reynheim, sum fyrr taldist millum allabestu leikararnar í Føroyum, men sum í dag er farin hinumegin kritaðu síðulinjuna, við tað at hann seinastu árin hevur roynt seg sum venjara í Noreg

liði. Eisini fylgdu eg arbeiðnum á dreingjalidinum upp, so tað hevur verið rættuliga strævið.

Arbeiðir við teimum yngstu

So hevur tú eisini havt nakað við ungdomsarbeiðið á gera?

– Ja, og eg havi eisini brúkt nógv ungar leikarar í dystum okkara, og havi teir allir klára seg ótrúliga væl. Alla fyrru helvt av kappingini vóru einir 4-6 mans uttanfyri við skaða, so eg varð noyddur at brúka ungu leikararnar, og hava teir gjørt tað sera gott. Eg hevði m.a. tveir seinna árs dreingialeikarar og 3 fyrsta árs unglingar við, og hóast teir ikki allir fingur eins nógvar dystir, so var onkur,

sum spældi so at siga alla tíðina. So eftir umstøðunum ert tú sera væl nøgdur við árið?

– Sjálvandi, tí tá eg byrjaði, vóru tað fleiri spælarar, sum ein frammánundan hevði roknað við, sum ikki kundu spæla, orsakað av skaðum, so eg eri sera væl nøgdur. Fakiskt ynskti eg ikki at flyta upp í ár, tí vit hava so ungt fólk, eins og vit hava spæla eitt nýtt system inn. Vit hava arbeitt ógíluga nógv við offensiva spælinum, og tað hevur alto so gingið somikið væl, at vit nú eru fluttir upp.

– Hetta merkir so tað, at avbjóðingarnar komandi ár verða tað størri. Enn hava vit so ikki nakra tilgongd av leikarum, men tað fái

eg so at siggja í januar mánaði, um nakað verður.

Hvussu er annars við pengum í felagnum. Sjálvur arbeiðir tú hálva tíð, og hvussu er við leikarunum?

– Ja, eg eri sjálvur hálva tíð í felagnum, og leikararnir hava eisini sáttmálar, men eg veit ikki rættuliga, hvussu nógvir pengar eru í tí. Summir leikarar hava sáttmála við felagið, meðan tað eisini eru leikarar, sum hava sáttmála við privatpersónar, sum stuðla felagnum. Orsøkin til at felagið hevur sáttmála við leikararnar er sjálvstøðugt, at teir vilja forða fyri at leikarar fara til størri feløg, uttan at felagið fær nakað aftur fyri.

Talan er ivaleyst um nógvir evnaríkar leikarar, tá tú hevur nýtt somikið nógv av øðrum fólk, men hvat hevur serliga verið tykkara styrki í ár?

– Styrkin hjá okkum hevur fyrst og fremst verið, at vit hóast nógvir skaðar hava leikt rættuligan góðan fótóliti, eins og moralurin á liðnum hevur verið einastandandi góður. Sum áður sagt, so hava teir ungu leikararnir gjørt tað ótrúliga gott. Sogndal hevur eisini ligið framvið eftir onkrum, men vit søgdu nei takk. Sogndal er annars eitt av peningaligu sterku feløgnum í Noreg, serliga eftir at teir seldu Eirik Bakke til Leeds fyri einar 45 mio. kr.

Hava teir ikki eisini selt onkran av Flo monnunum ella hvussu?

– Jú, Tore Andre Flo fór nokk har frá til Bergen, áðrenn hann varð seldur til Chelsea, men upprunaliga kom hann frá Stryn, sum vit eisini leiktu ímóti í ár. Tá vit spældu á útvølli móti teimum, var hann eisini millum áskoðarnar, og tað varð nokk so nógv tosað um. Tað vara bæði stuttligt og hugnaligt at vita, at onkur somikið kendur leikari var til staðar.

Farin undir venjarabúgving

Tú nevndi í áðni, at tú hevur lisið til elituvejnarar í Danmark, men hevur tú ikki eisini tikið onkra norska venjarabúgving?

– Jú, teir hava tað, sum eitur A, B, C og D, og av hesum mangli eg nú bert D skeiðið. Hesi skeið eru eisini á elitu stóði. Eg havi ikki sett meg inn í, um henda útbúgving hevur UEFA góðkenning, eins og tann danska hevur, men sjálvur haldi eg hesi útbúgving vera rættuliga góða. Tað visir seg eisini, at tað eru rættuliga nógvir norðmenn uttanlands, sum klára seg heilt væl.

Donsku útbúgvingarnar hava eisini fingið eitt sindur av kritikki seinastu árin?

– Ja, teir hava ikki klára seg eins væl nú, sum teir hava gjørt, men eg haldi eisini at hetta hongur saman við, at tann norsk fótólitsstílin passir betur til serliga tann enska. Talan er í nógv størri mun um systemvenjing, har leikarar læra at arbeiða undir einari skipaðari spælatlan, soleiðis at teir eru betri fyri taktiskt.

Eisini haldi eg teir gera meira við individuella venjing, og tað sæst eisini aftur í avrikunum hjá einstøku leikarunum.

Hvat heldur tú vera tað tðningarmesta, sum tú hevur lært á bæði danska og norska venjaraskúlanum?

– Fyrst og fremst tað teoretiska. Somuleiðis arbeiðir tú nógv í praksis undir konari vegleiðing. Líkamikið um tú ert elektrikari ella fótólitsleikari, so hevur tað nógv at siga, at tú útviklar teg alla tíðina, og lærir at kombinera teoríina við tínum royndum sum t.d. fótólitsleikari. Hetta ger eisini, at man hevur størri tilvitan um, tað man ger, tá man venur leikararnir.

Eg fólgi með eisini sterkari, tá eg kann argumentera fyri, hvi man arbeiðir sum man ger. Tað eru jú fleiri hættir at spæla fógblótt upp